

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

1. Vnde ducatur tertius annus loakim de quo initio cap.1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Philip

Chrono
Testa

A IV
17

vulgarem Christi æram 577. cyclo Solis 21. Lunæ 14. circa 11. Aprilis
rigido calculo vti placuerit, hoc vaticinium haud grauatè reuocet
Martij currente anno ante eandem æram 576. cyclo Solis 21. Lunæ 14.
9. Postremo hic breuiter animaduertendum, istam de temporum
tiam esse quidem post cæteras vltimo loco conscriptam, attamen
poris prius editam, quàm oraculum de vastanda Aegypto, cap. 29. v. 27.
transmigrationis notatum.

¶

NOTE ET QVÆST. CHRONOLOG.
IN DANIELIS PROPHECIA

Daniel
prophetas
vt mini-
mum 74.
annos.

Scribit Daniel susceptam à Nabuchodonosor
contra Iudeos expeditionem anno 3. Ioa-
deinde cap. 10. sibi oblatam visionem
Cyri, intellige à Babylone subacta, vt Theodorus
& alij suo loco recensendi bene aduertunt. Anno
3. Ioaquim ordior anno ante Chr. 610 iterum Cyri
no 536. Hic itaque liber porrigitur vt minimum
spatium 74. annorum. Quanto vero tempore
ceps superstes fuerit Daniel, non constat.

DANIEL. I. v. 1.

Anno tertio Ioaquim regis Iuda, venit Nabuchodonosor rex Babyloni in Iudæam
obsedit eam, & tradidit Dominus in manu eius Ioaquim regem Iuda.

QVÆSTIO I.

Vnde ducatur hic tertius annus.

Nō ex quo
Ioaquim
tributum
pendebat
Chaldæis.

I. Hugo, Lyranus, & alij nonnulli putant, hunc annum esse tertium
Ioaquim, non absolute, sed ab illo tempore, inquit Lyranus, quo
tributarius regi Babyloni, & iste fuit vndecimus annus regni sui. Quæ interpretatio

infirmitate fatiscit, cum nulla solida ratione fulciatur. Quid enim Danieli in mentem venire potuit, ut eos solos annos regno Ioakim tribueret, quibus imperatorum tributum Chaldaeo pendebat?

2. Multa in hunc locum congerit Maldonatus, traditque primò explodendam esse eorum interpretationem, qui putant hic sermonem esse de Nabuchodonosore seniore, siue Nabopolassar: quia Daniel hic agit de eo Nabuchodonosore, qui se, inquit, & ceteros principes Babylonem duxit. Is autem fuit Nabuchodonosor Magnus, qui anno 7. regni sui ter mille viginti tres Iudaeos Babylonem traduxit: anno 8. octingentos triginta duos: anno deniq; 23. septingentus quadraginta quinque. *Magis autem Nabuchodonosoris patrem Scriptura non nominat. Tradit secundò, dici non posse, quod anno 3. Ioakim Nabopolassar adhuc regnauerit: anno verò sequenti, filius eius: quomodo enim Ioakim tribus annis filius esset Nabopolassari tributarius, quod de Nabuchodonosore dicitur, 4. Reg. 24. v. 1.*

3. Refutata Lyranti doctrina tradit *tertiò*, melius hic intelligi annum tertium, ex quo Ioakim aduersus regem Babylonis rebellionem fecit, ut sentit Rabbi Saadias: quod probare nititur ex quatuor Scripturae locis inter se comparatis. Primus est, 4. Reg. 23. v. 36. Ioakim 11. annos tenuisse regni gubernacula. Secundus Ierem. 25. v. 1. Nabuchodonosorem anno quarto Ioakim regnare cepisse. Tertius Danielis 1. agi de ea expeditione, qua Ioakim anno tertio regni sui captus & Babylonem ductus est, cum alijs principibus Ierosolymitis. Quartus Ierem. 51. v. 28. Nabuchodonosorem ante annu septimum regni sui Iudaeorum neminem in Babylonia traduxisse. Vnde colligit primòs è Iudaea captiuos Babylonem abducos anno 11. regni Ioakim: cum enim anno huius quarto Nabuchodonosor scepro Babylónico sit potitus; annus 11. Ioakimi necessario in septimu Nabuchodonosoris incurrit. Annum potèò vndecimum Ioakimi idcirco tertiu hoc loco dici existimat, quod Ioakimus Iosia interempto rex à Nechao constitutus sit, tributo imperato. 4. Reg. 23. v. 34. & ea conditione quinque annos regnauerit. Nà anno eius quarto, inquit, Nabuchodonosor demortui patris suscepto regno, primum regem Aegypti vicit, omnemque eius regionem, quae inter riuum Aegypti & Euphrate erat, occupauit 4. Reg. 24. v. 7. Deinde Ioakimum ipsum Aegyptij rebus studentem sibi vctigalem fecit. 4. Reg. 24. v. 1. regnauitque, ut eodem dicitur, sub rege Babylonis tributarius annos tres, id est, vsq; ad octauu regni sui: anno autè octauo, ut ait Rabbi Saadias, rebellauit, regnauitq; liber, ac sine tributo annos tres, id est, vsque ad annum vndecimum & postremum regni sui. Haec ibi.

4. Ribera Nahum 2. Pererius, Sanctius, Cornelius, Dan. 1. hunc tertium annum ab enthronismo Ioakimi iam aduatum intelligunt, ita ut annus primus Nabu-

Opinio Maldonati.

Putat hunc annum 3. esse quo Ioakim rebellauerat Chaldaeo.

Quidam tertiu regni eius 1. aduatum.

pi

Ioakim

13.
H. Philip

Chronol
vet. Testa

A IV
17

Nabuchodonosoris priori sui parte tertium Ioakimi attingit, postquam quarto eiusdem Ioakimi concurrerit, ac idcirco quæ anno primo regni sui sit Nabuchodonosor, nunc anno 3, nunc anno 4. Ioakim gesta dicitur auctorum sententia, Nabuchodonosor expeditionem, cuiusmodi Daniel, anno 3. Ioakimi incepit, & quarto perfecit, ut clare explicat

Erat 3. regni Ioakim currens.

5. Ego hunc annum tertium Ioakimi ab initio regni ipsius occupat Theodoretus, præfatione in Daniele, & auctoribus præcedentibus, Nabuchodonosorem verò arbitror non hoc anno tertio, sed quarto demeruisse paternum imperium, ut dixi 4. Reg. q. 20. cum S. Hieronymo, Isidoro, Scoto, Serario, Maldonato, Tornello, Saliano, Petauio. Idem enim qui annos 11. Chronologicos Ioakimo, & Sedecie totidem a diebus enim Ierusalem mense quinto anni facti confligaret, Nabuchodonosor annum 19. regni fuerat ingressus. Ierem. 52. v. 12. De his 19. tollentur 11. Sed manebunt anni 8. postremi Ioakim, ita ut annus primus Nabuchodonosor cum tertio Ioakim nulla sui parte attingeret. Auctores qui videntur Ioakimo, quàm Sedecie attribuunt, ex parte annotabam, 4. Reg. q. 22. num. 1. Ezech. 33. v. 21. q. 8. num. 6. & cap. 40. q. 9.

Explicatur doctrina Maldonati.

6. Quod primo loco docet Maldonatus, nempe regem illum, qui interpolatis tot ludæos Babylonem transtulit, ut refert Ieremias, non esse Magnum Nabuchodonosorem, verum esse censeo, siue Scipionem, cuius nomen eius nouerit, siue non. Quod verò secundo loco asserit, categorice negat enim Ioakimus tres annos non Nabopolassar, qui sub idem tempus è viuis, quo Ioakim prima vice captus est, sed filio eius, quia Ieremias cum iam Nabuchodonosor Magnus regnum adeptus esset. Peritiam hunc tertium annum apud Daniele numerari ab eo tempore quo negato tributo iugum Babylonium excussit. Nec obstant quædam quatuor Scripturæ loca inter se collata. Annos enim vnde cum regnum quarto illius anno, Nabuchodonosor paterni regni possessionem, hoc posterius non asserat Ieremias illo cap. 25. Ibi enim cum dicitur Domini ad se factum anno quarto Ioakim tantum addit, quod Nabuchodonosor regis Babylonis, quod verum foret, quamuis laborante Ieremias procedenti Nabuchodonosor ad regni gubernacula accessisset. Faceret enim Ieremias de illa expeditione hic agere, qua captus est Ioakimus, cum si placet, ludæorum principibus, sed paulò post in regnum remissum, Ieremias captiuitate non agit Ieremias, sed alia, ut ibidem annotabam. Non asserit Ieremias Nabuchodonosorem ante annum septimum regni sui uera captiuum in Babyloniam traduxisse, sed solum scribit, quod quem transtulit Nabuchodonosor in anno septimo, ludæorum tria milia eo tempore

sermo est de ijs tantum, qui exulare iussi sunt; non autem de ijs, qui cum Ioakimo prima vice capti fuerant; eo enim confestim in Iudæam remisso, Daniel & pauci alij, non vt exules. Sed obsides Babylone remanserunt: atque ita non erat, cureos Ieremias recenseret.

7. Esto annus 11. Ioakimi in septimum Nabuchodonosoris inciderit: hic tamen non ante quartum annum Ioakimi regnare cepit. Ioakimus anno decimo regni sui octavo rebellavit: non inde tamen concludemus annum illum Ioakimi, qui aliàs vndecimus numeratur, hic tertium appellari. Sicut enim Maldonato insolens videtur, vt Daniel Hebraus, Prophetæ, ac regio, vt creditur, sanguine, eo solum tempore Ioakimum regnare dicat, quo Babylonia tyranno seruuit: ita æquè insolens apparet, vt idem Daniel illud solum tempus regno Ioakimi deperet, quo post annum regni sui septimum rex sædistragus pactum Chaldæo tributum negavit.

8. Anno 4. Ioakimi, percussit Nabuchodonosor exercitum Pharaonis ad Euphratem, vt refert Ieremias cap. 46. v. 1. Superato Euphrate totam Syriam, Pelusium usque subegit, excepta sola Iudæa, inquit Iosephus lib. 10. Antiq. cap. 7. Et subterit: Quarto deinde regni Nabuchodonosoris anno, Ioakimi verò octauo Babyloni Iudæis bellam inferunt magnis viribus, dira minantes nisi tributa pendant, quemadmodum reliquis Syriæ habitatoribus. At ille timore suadente pacem mercatus pecunijs, integro triennio moderata tributa persoluit. Idcirco verò Iosephus negat, anno quarto Ioakim Iudæam fuisse subiugatam, quia paulo ante Babylonijs Iudæorum metropolim, & ipsium Ioakimum cepit, vt hic refert Daniel. Itaque Nabuchodonosor prius Ioakimum capiebat: deinde captiuorum curam amicis mandat, & festinus Babylonem reperit, imperijque gubernationem suscipit. Interea Ioakim cum Daniele paucisque alijs Babylonem adducitur, ac rebus cum notore rege aut regni proceribus compositis, mox in Iudæam reuertitur. Tum deinde Nabuchodonosor Aegyptium ad Euphratem cædit, vt ex Iosepho & Berolofusius retuli, 4. Reg. 9. 20. num. 3 & Ieremiæ 46. 9. 10. num. 1. Hisce igitur ex antiquorum fide acceptis, patet hunc tertium annum à primordio regni Ioakim numerandum esse, quando eum Eliacim antea dictum, regem constituit Pharaon Necho, vertitque nomen eius Ioakim, 4. Reg. 23. v. 34. Qui aliam hic indagat epocham, is mihi videtur in scyrpo querere nodum. Meæ computationis patronos habeo Theodoretum præf. in Daniele, & Orat. 1. Riberam, Peterium, Sanctium, Cornelium, locis ante indicatis, Marianam, Sa, Dan. 1. Petauium lib. 9. cap. 61 §. Mihi tertius. Tornium ad an. m. 3428.

num. 3. Salianum num. 1.

(***)

Hic 3. annus non est 11 regni Ioakim.

Quando Ioakim factum tributarium Nabuchodonosori.

Chronotaxi rarè huc spectantium.

pi

Ioakim
menti

Quæst. Chron. P. 3.

DAN

P.
H. Philip

Chronol
Testa

A IV
17

Daniel flo-
ruit ultra
annum 1.
Cyri.

1. Fuit autem Daniel vsque ad annum primum Cyri regis. Non est sensus
niel non ultra annum primum regis Cyri, aut vixerit, aut prophetatus
etiam anno tertio Cyri prophetae functiones inter viuos obitum
magna in auctoritate continenter fuerit, quamdiu stetit imperium
rum, quod anno primo Cyri ad Persas translatum est. Vnde intellegit
nielem non paucis annis aut vnus Nabuchodonosoris tempore
nios inclutum fuisse, sed toto captiuitatis tempore Iudæos auctores
& vaticinijs eorum animos excitasse. Ita hunc versiculum interpretatur
Hieronymus, Hugo, Lyra, Maldonatus, Pererius, Sanctius, Cocceius
Dan. 1. & 6.

2. Hinc plerique cum Theodoro bene colligunt, illis verbis
nielem vidisse compleri vaticinium de Cyro populum Iudæum
asserturo, Isaia 44. & 45. Neque verò arbitror Theodorem in
nitione, vt putaret Daniele tantum vsque ad Cyri primordia vaticin
que enim cum latuit, S. Vatem anno Cyri tertio prophetaſſe. Obſer
ſcripſit Theodoretus, quod alij interpretes clariuſ expoſuerunt.

In anno secundo regni Nabuchodonosor, vidit Nabuchodonosor somnium.

QVÆSTIO II.

Vnde hic secundus annus computetur.

Non abe-
uerſis le-
no jolyan.

Rationem huius quæſti ſic proponit S. Hieronymus: ſi poſt
ingreſſi ſunt in conſpectu eius, vt ipſe præceperat; quomodo nunc ſomnium
ſui ſomnium vidiffe narratur? Prima opinio eſt quorundam Hebræorum
der Olam, qui hunc annum numerant ſecundum à caſu templi & vbi
do vt ipſi putant, Sedecia rege è Iudæa ſublato, regnum illius Nabuchod
ſor ſibi arrogauit, anno 20. regni ſui Babyionyci. Quam opinione
tus probabilem cenſet; alij verò paſſim faceſſere iubent, cum neque
que Scriptorum auctoritas doceat, annos Nabuchodonosoris ſunt
ab euerſo ſub Sedecia Iudææ regno ſupputatos.

Non ab
interitu
Ranipm.

2. Secunda opinio eſt eorum, qui cum Rabbi Saadia dicunt
num eſſe ſecundum, ex quo Ioakimo interempto, Nabuchodonosor
ſibi vendicauit, & concurrere cum anno nono regni illius, magis
cum Daniele Babylonem auertos anno ſeptimo Nabuchodonosor
tequenti oblatum Regi de ſtatua inſomnium, cuiusque interpretatio